

lemmer ikke er saa stort, at man kunde fordele dem i flere Afdelinger. Men dette Spørgsmaal mener jeg er tvivlsomt, og jeg troer derfor, at Forsamlingen helst maa overlade det til Dverveielse af det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat, for at udarbejde en Forretningsorden. Der vil, naar man gaar ud fra de Bestemmelser, der indeholdes i den tidligere Forretningsorden, heller Intet være til Hinder for at henvisse Sagerne til Udvalg, eller at nedsette et Udvalg til at behandle dem. Det er Noget, som den 9de § i Forretningsordenen ligefrem hjemler, idet det hedder, at en Sag kan henvises til en Comitee uden at behandles i Afdelingerne. Jeg troer saaledes, at det vil have Forsamlingens Bifald, at jeg ikke indlader mig paa at forberede Noget til Indretning af Afdelinger, indtil som sagt den Sag kan komme under Dverveielse i det Udvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat, og en ny Forretningsorden kan blive bestemt. Under denne Forudsætning mener jeg, at man ved at foreslaae en Comitees eller et Udvalgs Nedsættelse til at tage under Dverveielse og fremkomme med Udkast til en Forretningsorden kan indfranke sig til i den Anledning at vælge en Comitee, saaledes at der ikke bliver Spørgsmaal foreløbig om nogensomhelst Sags Behandling i Afdelinger, eller Afdelingers Sammenfæining. At dette skeer saa hurtigt som muligt, at et nyt Forretningsregulativ saa snart som muligt kan komme istand, det vil vistnok Forsamlingen være enig med mig i, er høist ønskeligt, og jeg vil derfor endnu idag

tillade mig at henstille, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt, at en Comitee nedsættes til at forfatte et Udkast til en Forretningsorden for Landstinget. Dersom der ikke fra Forsamlingens Side er Noget derimod, saa skal jeg tillade mig at skride til et saadant Udvalgs Nedsættelse.

Kierkegaard: Jeg vil bede om Tilladelse til at gøre Forsamlingen opmærksom paa Noget, der maaskee kunde synes en Smaating, med Hensyn til den første af den ærede Forsmands Uttringer. Det blev foreslaaet at vedtage den hidtil gjældende Forretningsorden, dog med de Indskrænkninger, som maatte være en Folge af, at den kom i Strid med Grundloven. Men der blev ikke gjort opmærksom paa, hvorledes der skulde forholdes med Hensyn til flere i den forekommende Tilforhold. I Rigsforsamlingen var der nemlig 150 Personer, her er der kun 51, naar hele det nærværende Thing er samlet. Der er saaledes Bestemmelser, som sige, naar 15 Medlemmer eller 25 Medlemmer forlange dette eller hint. Det forekommer mig derfor nødvendigt under den interimistiske Brug af Forretningsordenen, da netop disse Puncter ville komme i Betragtning ved tvivlsomme Spørgsmaal, hvor modsatte Meninger kæmpe mod hinanden, at det bliver afgjort, om det skal tages bogstaveligt, saaledes at her ogsaa skulde fordres 15 eller 25 Medlemmer, eller om ikke meget mere Forholdet skulde betragtes arithmetisk, saaledes at der f. Ex. istedetfor 15 sættes 5 o. s. v.